

За більшовицькі надри

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова.

П'ЯТНИЦЯ

5

ГРУДНЯ

1947 р.

№ 5 (201)

Сьогодні всенародне свято —

День Сталінської Конституції

СЛАВА ТВОРЦЕВІ НАЙДЕМОКРАТИЧ-
НІШОЇ В СВІТІ КОНСТИТУЦІЇ —
ВЕЛИКОМУ СТАЛІНУ!

Наші кандидати в депутати до місцевих Рад

БІЛЬШОВИК-ПАТРІОТ

Жахливий вигляд мав Одеський порт після хазайнування у нашому місті румуно-німецьких окупантів: зруйновані причали і склади, понівечене механізаційне устаткування, руїни замість будівель...

Але радянські люди, полум'яні патріоти нашої Батьківщини, з перших днів зволення міста взялися відбудувати порт.

Душею цієї гарячої відбудовчої роботи був замісник начальника порту, старий загартований більшовик Євген Сильвестрович Широких. В ці напружені дні його можна було побачити і на пароплавах під час їх обробки, і в будівельних бригадах. Скрізь, на самих відповідальних ділянках роботи, він допомагав будівельникам словом і ділом. Він не знав втоми. Вдень і вночі він був на роботі, як на бойовому посту, і його вказівки і поради допомагали людям вийти злюбих затруднень.

Зараз Одеський порт не впізнати: господарство його відбудоване, над ним підносяться могутні крани, біля причалів навантажуються і розвантажуються велетенські пароплави.

І в цьому величезна заслуга Євгена Сильвестровича Широких. Виборці Воднотранспортної округи № 26 виявили йому велике довір'я, висунувши кандидатом в депутати до Одеської обласної Ради депутатів трудящих.

С. Івов.

МОЛОДИЙ УЧЕНИЙ

28 листопада окружна виборча комісія № 41 зареєструвала кандидатом у депутати районної Ради Воднотранспортного району м. Одеси викладача нашого Університету, молодого зростаючого наукового працівника Лідію Володимирівну Берловську.

Дочка селянина, Лідія Володимирівна у 1938 році закінчила педагогічний інститут і вступила до аспірантури при Одеському Університеті. Звідси і почався її науковий шлях. Через декілька років вона стала хорошим фахівцем російської літератури.

Лідія Володимирівна від усієї душі прагне передати здобуті знання народові. Вона читає лекції студентам, часто виступає з літературними доповідями перед офіцерами Радянської Армії та інтелігенцією міста. До кожної своєї лекції вона старанно готується, щоб з найбільшою силою і яскравістю донести до слухачів великі ідеї нашої вітчизняної літератури, показати її видатне місце в літературі світової.

Своєю сумлінною роботою на благо нашої Батьківщини Лідія Володимирівна Берловська, молодий-учений, завоювала високий авторитет і пошану серед студентів та викладачів нашого Університету. Вони виявили їй глибоке довір'я, висунувши кандидатом до районної Ради депутатів трудящих Воднотранспортного району.

Л. Васильєва.

ПАРТІЙНИЙ КЕРІВНИК

Іван Михайлович Фролов прийшов в Університет після демобілізації з Радянської Армії, маючи багатий досвід роботи армійського політпрацівника. Він був комісаром Червоної Армії, потім начальником політвідділу і заступником командира дивізії по політичній частині, полум'яним провідником ідей більшовицької партії серед наших воїнів.

На початку минулого року Іван Михайлович був обраний секретарем партійної організації Університету. Він відразу виявив себе вмилім, досвідченим і принциповим партійним керівником.

І. М. Фролов багато зробив у справі політичного виховання студентського і викладацького колективу. Він безпосередньо цікавиться усіма галузями життя Університету — матеріально-побутовими умовами студентів, учбовим процесом, науковою роботою, господарськими справами. Він широко розгорнув роботу по ідеологічному вихованню студентства, повів рішучу боротьбу з пережитками капіталізму, з нязькопоклонством перед загнаною культурою буржуазного Заходу. За його ініціативою було скликано декілька партійних зборів, присвячених питанням патріотичного обов'язку радянських учених перед Батьківщиною.

Колектив Університету з радістю висунув кандидатуру тов. Фролова у депутати до Одеської міської Ради.

В. Єфіменко.

КОНСТИТУЦІЯ ПЕРЕМІГШОГО СОЦІАЛІЗМУ

Одинадцять років назад, 5 грудня 1936 року, VIII з'їзд Рад затвердив Конституцію Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Сталінська Конституція відобразила завоювання Великої Жовтневої соціалістичної революції, записала на своїх сторінках перемоги соціалізму у нашій країні і тим самим закріпила за трудящими нашої Батьківщини великі права на труд, на відпочинок, на освіту, на матеріальне забезпечення в старості, надала їм право обирати і бути обраними в органи державної влади. Це — єдина в світі конституція, що надала такі широкі права народу. Ось чому наш народ з гордістю вважає свою Конституцію найдемократичнішою конституцією в світі, називаючи її іменем її творця — Сталінською Конституцією.

Одинадцять років радянський народ працює і бореться під переможним прапором Сталінської Конституції. Важкі це були роки — роки самовідданої праці і героїчної боротьби за свободу і незалежність нашої Батьківщини, роки відбудови зруйнованого війною народного господарства. Але з усіх цих важких випробувань радянський народ вийшов з честю. Розгромивши фашистську Німеччину і імперіалістичну Японію, наші люди успішно здійснюють четверту сталінську п'ятирічку. Заклик ленінградців —

„Пятирічку — в чотири роки!“ — підхопили усі трудящі нашої країни.

Під сонцем Сталінської Конституції, у дружньому співробітництві працює багатонаціональна сім'я радянських народів. Під її діючим промінням розквітла і Радянська Україна. Збулася одвічна мрія українського народу про з'єднання у єдиній українській державі всіх українських земель. В цьому український народ бачить передусім завоювання соціалізму, записані в Сталінській Конституції. Цим він зобов'язаний великому російському народу, народу-визволителю.

Сталінська Конституція надала рівні права усім націям і народностям, які живуть у Радянському Союзі. Достатньо сказати, що тільки в нашому Університеті вчать представники 19 національностей з усіх кінців Радянського Союзу.

Під прапором Сталінської Конституції народ Радянської України, як і народи інших братніх республік, іде до виборів у місцеві Ради, які з'являться новою демонстрацією сил радянської демократії і морально-політичної єдності.

Відзначаючи одинадцять річницю Сталінської Конституції, наш народ славить її геніального творця — великого Сталіна і під його проводом сміливо і впевнено прямує до комунізму.

ВІН ЗАХИЩАВ ПРАВО НА ОСВІТУ

Чотири місяці тому до ректорату увійшла людина у військовому кітелі без погон. На грудях — два ордени „Слави“. Це був Михайло Ізраїль. Трохи хвилюючись, він заявив про своє бажання вчитись в Університеті, говорячи, що здобуття вищої освіти завжди було його мрією. Він не сказав тільки про свої заслуги, про бої, в яких він захищав від ненависного ворога своє велике право на освіту, надане йому Сталінською Конституцією.

Про це розповімо ми. У серпні 1943 року наші війська на Ржевському напрямку пішли в наступ. Німці закріпилися на підвищеній місцевості і весь час поливали вогнем наші передові частини. Кулеметному підрозділові старшого сержанта Ізраїля було нака-

зано обійти ворога і вдарили йому в тил. Молодий командир разом зі своїми бійцями повзучи пробрався долиною між воронки від бомб та снарядів і, виконуючи наказ, увірвався у ворожі окопи. В цей час підійшли наші частини. Сотні гітлерівців залишилися на землі мертвими.

За цей самовідданий вчинок Михайло Ізраїль був нагороджений орденом „Слави“.

Через кілька місяців на тому ж напрямку німці почали контрнаступ і трохи потиснули нашу піхоту. Кулеметний взвод гвардії старшого сержанта Ізраїля було надіслано на допомогу сусіднім частинам. Гвардійці непомітно просочилися у вороже розташування. Німці були дуже вражені, коли з

флангу їх обстріляли з кулеметів. Серед гітлерівців знялася метушня. Це вирішило успіх бою. Німці були відкинуті. Наступ наших частин продовжувався.

Михайло Ізраїль одержав другий орден „Слави“.

Потім знову пішли бої, і в них Михайло Ізраїль завжди виявляв себе мужнім і стійким воїном. Однак, у гromі і вогні фронтних буднів, захищаючи Батьківщину, він мріяв про продовження перерваної війною учоби.

Його мрія здійснилася. Зараз М. В. Ізраїль учиться в нашому Університеті на юридичному факультеті. Захищаючи Вітчизну, він захищав також досягнення Сталінської Конституції і з честю захистив своє право на освіту.

С. Векслер.

